

GEOGRAPHIC MAGAZINE

KOKTEJL®

148 stran

YUCATÁNSKÉ
INSPIRACE
120

NIC NEŽ VODA
98

LEDOVÝ MAGNET
LAPONSKO
78

THAJSKO – VÍTEJTE
V ZEMI ÚSMĚVŮ
60

DIVOCÍ PASTUNOVÉ
86

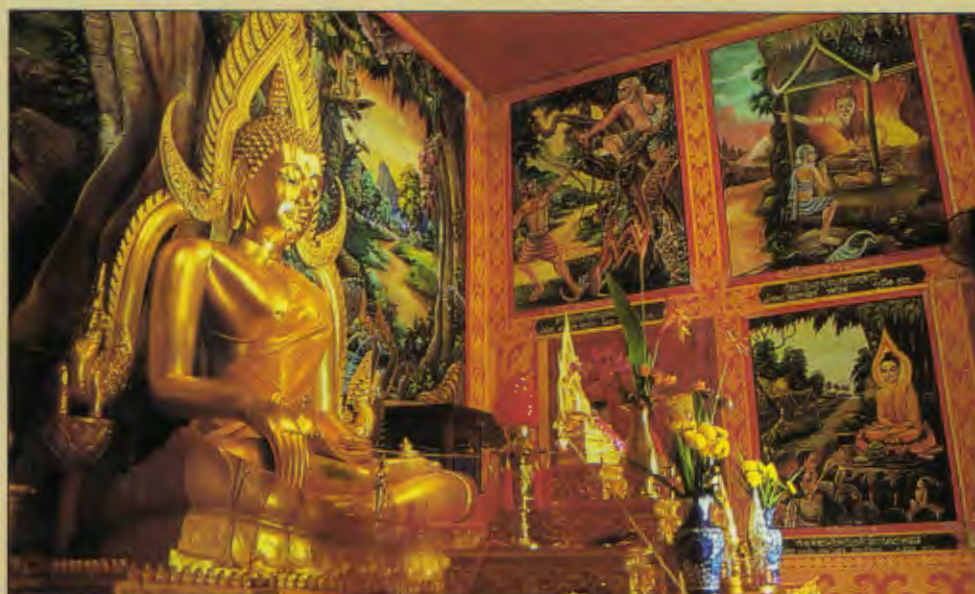
GRAND CANYON
OTEVŘENÁ
KRONIKA
ZEMĚ
34

RYYS

BOJ O ŠELMU

POHÁDKOVÝ WAT METHN NYA

NAPSAL A VYFOTOGRAFOVAL
PETR JAHODA

Polední slunce mi pálí nad hlavou a mám sžíravou žízeň. Voda mi došla už dávno. Vidím mnicha, jak zahrnul do uličky vpravo. Jdu za ním, určitě mi dají napít chladné vody z kameninové nádoby. Vcházím do brány a vidím před sebou ten nejkrásnější chrám, jaký jsem dosud v Thajsku viděl.

Připadám si jako v pohádce, protože i chrám je pohádkový. Na žízeň jsem zapomněl. Znáám honosné a bohatě zdobené chrámy a paláce v Bangkoku, staré chrámy a pagody ze starých královských měst Ayutthaya a Sukhothai, překrásné chrámy z Chiangmai i jiných měst, ale tohle je něco úplně jiného. Prostý, a přesto bohatě zdobený chrám Wat Methn Nya nedaleko Sukhothai na

thajském venkově. Zvenku i uvnitř je chrám zdoben výjevy ze života Buddha. Nádherné malby jsou vyvedeny ve stylu těch nejkrásnějších ilustrací z dětských pohádkových knížek. Jsem okouzlen krásou a rozmanitostí barev. Mnichy můj zájem potěšil a zvou mě dovnitř do chrámu. Atmosféra je pro mě skoro posvátná. Na krku mi visí fotoaparát, ale nechci se ptát, zda mohu fotit, abych to kouzlo neporušil. Obrazy jsou ve dvou patrech nad sebou. Jsou všude, nezbylo místočko volné. Kolik to muselo dát práce. Nade vším bdí zlatá socha Buddha se dvěma sochami jeho učedníků v popředí a s obrazem znázorňujícím hojnost přírody v pozadí. Skoro nedýchám a snažím se vše si zapamatovat. Tolik krásy v tak malém prostoru jsem již dlouho nikde neviděl.

Z vytržení mě vyrušil až starší mnich, který mi s pomocí mladšího, jenž mu předkládá, nabízí, abych si chrám vyfotil. Vysvětluje, že když mniši viděli moje zaujetí, požádali ho, aby mi dovolil fotit, jak budu potřebovat. Chvilí nechápu, co mi vlastně říká, pak se ale probouzím a moc mu děkuji. Říkám po pravdě, že je tu málo světla a že bych musel ze stativu, což by trvalo dlouho. Chvilí se radili a pak začali otevírat okenice, dveře a všemožně mi pomáhali. Moc jsem nevěřil, že fotky vyjdou, ale když jsem viděl jejich radost z toho, jak se mi jejich chrám líbí, nemohl jsem jim to pokazit. A tak jsem si díky náhodě a nadšení mnichů přivezl domů nádherné vzpomínky na jeden den cesty, vzpomínky na krásu, na štěstí, na porozumění a na radost. Buďte šťastni ve svém malém království.

